UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Adnotationes || Et Meditationes || In Evangelia Qvae || In Sacrosancto Mis-||sae Sacrificio || Toto Anno || Legvntvr;||

Nadal, Gerónimo

Antuerpiæ, M. D. XCV.

Feria IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-78158

Visual Library

FERIA QVARTA POST DOMINICAM TERTIAM QVADRAGESIMÆ.

Explicat doctrinam de traditionibus.

MATTH. XV. MAR. VII. ANNO XXXII.

In xlix. imaginem adnotatiuncula. xlix. 60.

A. *Terra Genezar, ad quam applicuerat IESVS postquam seruauit in mari Petrum.*
B. *Adoriuntur Pharisæi & Scribæ IESVM, accusantes discipulos quòd traditiones seniorum non seruarent.*
C. *Damnat IESVS traditiones pugnantes cum verbo Dei, non quæ cum eo congruunt.*
D. *Designantur variæ Iudæorũ, & vanæ traditiones.*
E. *Discipuli assident mensæ, vbi nullum est vestigium lauationis.*
F. *Templum, vbi propter Korban patri filius subuenire prohibetur.*

EVANGELIVM MISSÆ.

MAR. VII.

Et conueniunt ad eum Pharisæi & quidam de Scribis, venientes ab Hierosolymis.
Et cùm vidissent quosdam ex [c] discipulis eius communibus manibus, id est non lotis manducare panes, vituperauerunt.
Pharisæi enim & omnes Iudæi nisi crebrò [d e] lauerint manus, non manducant, tenentes traditionem seniorum: & à foro, nisi baptizentur, nõ comedũt: & alia multa sunt, quæ tradita sunt illis seruare, baptismata calicum, & vrceorum, & æramentorum, & lectorum.
Et interrogabant eum Pharisæi & Scribæ:

Quare discipuli tui non ambulant iuxta traditionem seniorum,
sed communibus manibus mãducant panem?
& dicebat illis:
Bene irritum facitis præceptum Dei,

MATTH. XV.

TVNC [a] accesserunt ad eum ab Hierosolymis [b] Scribæ & Pharisæi,

dicentes;
Quare [b] discipuli tui transgrediuntur traditiones seniorum? non enim lauant manus cùm panem manducant.

Ipse [c] autem respondens, ait illis;
Quare & vos transgredimini mandatum Dei

MAR.

MAR. VII.

vt traditionem vestram seruetis.

Moyses enim dixit:

Si dixerit homo patri aut matri [c] *Korban, quod est*

donum quodcunque ex me tibi proderit,

[f] *& vltrà non dimittis eum quidquam facere patri suo aut matri;*

rescindentes verbum Dei

quam tradidistis.

Et similia huiusmodi multa facitis.

At ille respondens dixit eis;

sicut scriptum est;

In vanum

præcepta hominum.

Relinquentes enim mãdatum Dei, tenetis traditionem hominum; baptismata vrceorum, & calicum, & alia similia his facitis multa.

Et aduocans iterum turbam, dicebat illis;

Audite me omnes & intelligite.

Nihil est extra hominem, introiës in eum, quod possit eum coinquinare: sed quæ de homine procedunt, illa sunt quæ coinquinant hominem. Si quis habet aures audiendi audiat.

Et cum introisset in domum turba,

MATTH. XV.

propter traditionem vestram?

Nam Deus dixit;
Honora patrem & matrem: &
qui maledixerit patri vel matri,
morte moriatur.
Vos autem dicitis;
Quicunque dixerit patri vel
matri;
munus quodcunque est ex me,
[f] tibi proderit:
& non honorificabit patrem suũ
aut matrem suam:
& irritum feciſtis mandatum Dei
propter traditionem vestram.

Hypocritæ, bene prophetauit de
vobis Isaias, dicens;
Populus hic labijs me honorat,
cor autem eorum longè est à me.
Sine causa autem colunt me,
docentes doctrinas & mandata
hominum.

Et conuocatis ad se turbis,
dixit eis,
Audite & intelligite;

Non quod intrat in os, hoc coinquinat hominem: sed quod procedit ex ore, hoc coinquinat hominem.

MAR.

MAR. VII.

interrogabant eum discipuli eius parabolam.
Et ait illis;
Sic & vos imprudentes estis?
Omne extrinsecus introiens in hominem, nō potest eum coinquinare. Quia non intrat in cor eius, sed in ventrem vadit, exit, purgans omnes escas.

Dicebat autem,
quoniam illa quæ de homine exeunt,
illa coinquinant hominem.

Ab intus enim de corde hominum malæ cogitationes procedunt:
adulteria, fornicationes,
homicidia, furta,
auaritiæ, nequitiæ, dolus, impudicitiæ, oculus malus,
blasphemia, superbia, stultitia.
Omnia hæc mala ab intus procedunt, &
coinquinant hominem.

MATTH. XV.

Tunc accedentes discipuli eius, dixerunt ei; Scis quia Pharisæi audito hoc verbo scandalizati sunt? At ille respondens, ait; Omnis plantatio quā non plantauit Pater meus cælestis eradicabitur. Sinite illos, cæci sunt, & duces cæcorum. Cæcus autem si cæco ducatum præstet, ambo in foueam cadunt.
Respondens autem Petrus, dixit ei; Edissere nobis parabolā istam.
At ille dixit;
Adhuc & vos sine intellectu estis?
Non intelligitis, quia omne quod in os intrat

in ventrem vadit, & in secessum emittitur?

Quæ autem procedunt de ore, de corde exeunt, & ea coinquināt hominem.
De corde enim exeunt cogitationes malæ;

homicidia, adulteria, fornicationes, furta, falsa testimonia,

blasphemiæ:
hæc sunt

quæ coinquinant hominem.
Non lotis autem manibus māducare, non coinquinat hominem.

ADNO-

ADNOTATIO.

A. TErra Genezar, ad quam applicuerat IESVS cum Apostolis post sedatam tempestatem, & seruatum Petrum; quò ad IESV venerũt ab Hierosolymis Scribæ & Pharisæi, vt illi insidiarentur, & calumniæ aliquam ansam arripere possent.

B. Christus cum discipulis; quem Hierosolymitæ Pharisæi & Scribæ aggrediuntur disceptatione: viderant enim quosdam ex discipulis IESV panem manducare manibus non lotis, ac eiusmodi non superauerant. Itaque existimauerunt idoneã causam se esse nactos reprehendendi IESVM, eiusq; doctrinam calumniandi. Cur, inquiunt, transgrediuntur doctrinam seniorum discipuli tui? Non enim lauant manus quãdo sunt manducaturi. Non reprehendunt Christum nominatim, quem tamen in discipulis accusant.

C. Neque discipulos excusat Christus, quòd illas traditiones non obseruent; sed Pharisæos accusat quòd eas obseruent quæ legi Dei erant contrariæ. Illas igitur non damnat omnes, sed earum innuit habendum esse delectum quæ non pugnant cum lege Dei; alias damnat. Præterea obiter illas insinuat lauationes non videri adeò esse cum fine ad quem referuntur coniunctas, alias esse posse, & vtiliores, & ad finem magis accommodatas, non pro verbo Dei habẽdas. Vnde apparet excellens doctrina de hominum traditionibus. Quæ enim cum Dei doctrina & religione pugnant, illæ prorsus sunt reijciẽdæ: quæ non pugnant, eæ, quoad auctoritatem obtinent, seruandæ. Ecclesiæ verò principes, si quæ euaserint inutiles, pro varia temporum, personarum, & rerum ratione, illas debẽt in melius commutare: qui est vsitatus Ecclesiæ mos ac celebris.

D. Designantur multiplices traditiones Iudæorum, tanta diligentia lotionum, antequam ad mensam assideant, & inter prandendum, totius etiam corporis, æramentorum, &c.

E. Discipuli aliquot mensæ assidentes, vbi nullum est vestigium præcedentis, vel alterius lauacri.

F. Templum repræsentatur, vbi filius inductus traditione Iudaica offert vitulum; pater interuenit egens & senex, qui erat à filio honorandus, id est alendus ac sustentandus. Contrà verò pugnat sacerdotes, obtrudentes corban &c. rescindẽtes Dei mandatum sua traditione.

MEDI-

MEDITATIO.

QVid? nos non similiter peccamus atque Iudæi? Primùm quidem delectum non habemus virtutum, & cùm sint virtutes diuinæ fides, spes, & charitas reliquis omnibus perfectiores atque vtiliores, & inter illas excellat, & maior sit charitas; tantum studij, & temporis, & actionum in humanis ponimus, vt diuinas negligere videamur, nec ipsarum vim & amplitudinem agnoscere. Quis enim fide & spe nititur efficaciter in oratione & actionibus suis & ministerijs? quis charitate, quæ est forma & perfectio virtutum omniũ, & actionum esse debet? Quæ si adsit, omnes adsunt virtutes infusæ, omnia dona spiritus sancti: in qua viuimus in Deo, mouemur, & operamur, & sumus, & meremur vitam sempiternam. Quid? in donis Dei quomodo versamur? Nónne sensibilia sectamur, & amplectimur? Et vtinam rectè & ordine his vteremur, dico sensibilibus consolationibus, per spiritus sancti dona illa pretiosissima. Sed nos toti in sensibilibus occupamur, vtinam non externis; & vim donorum excellentissimam præterimus, & in illis non exercemur. Illud præterea est in quo videmur Pharisæis similes; nam ita Superiorum nostrorum obedientiam, monita, præcepta, gubernationem accipimus, atque si homines essent, nihil Dei haberent. Ferè enim nunquam in Superiore Christum contemplamur præscribentem, monentem, gubernantem. Quid? illud non frequenter, ac etiam plusquàm frequenter nobis accidit, vt oremus, nostras horas canonicas, nostram orationem dominicam recitemus labijs quidem, corde verò simus vel muti, vel stupidi, vel vagi; vel planè hæc speculatiuè tantùm agamus, non practicè? Num non etiam contingit hoc nobis vbi sacras literas legimus, vbi studijs Theologiæ operam damus, vbi de rebus vel diuinis, vel quæ ad mores & disciplinam religiosam attinent, verba facimus? Subueni nobis Christe IESV, lumen exere tuæ virtutis; in quibus peruersè agimus, ea emendemus; & quę ex hoc Euangelio intelligimus, in humilitate & simplicitate cordis nostri sectemur. Amen.

FERIA